

I en Parolbefaling af 28de Juni 1811 hedder det, at „ved Mansøvre maa levende Gjærder, Haver og tilsaade Marker ikke betragtes men anses som utilgængelige Moradser“, og i denne Udtalelse har Krigsministeriet i Skrivelse til 1ste Generalkommando af 28de November 1857 — jfr. Skrivelse af 14de Mai 1869 — fundet fuldstændig Lovhjemmel til med nævnte Undtagelse at lade udføre Felttjenestepøvelser paa private Eieres Marker. Andragerne gjøre gjældende, at medens de militære Udvæler i tidligere Tid, da store Arealer henlaa udyrkede som Overdrey, ikke kunde genere Agerbruget synderligt, er Forholdet et helt andet nu, da Renter, Skatter og Afgifter ere af den Bestaffenhed, at end ikke det mindste Areal tør henligge ubenyttet, og hvad enten Markerne bære Sæd, Kløver, Græs eller Lign., eller de ere under Behandling af Plov og Harve, er det tungt at se en militær Afdeling marchere op og udbrede sig over Areallet; man tænke sig blot en ung Kløver- eller Græsmark under Løbrud eller en til Udsæd behandlet Mark blive Gjenstand for Sligt. Marker og Segn blive nedtraadte, der løbes og skydes omkring Huse og Haver og midt iblandt Kreaturerne paa Marken, saa disse som vilde Dyr fare til alle Sider og ikke sjelden komme galt afsted. Mange Officerer ere vel saa hensynsfulde, som Omstændighederne tillade, men der gives desværre mangfoldige Undtagelser, og der kan paavises mange Exempler paa, at den citerede Parolbefaling af 28de Juni 1811 ikke er bleven overholdt, idet saavel levende Segn som besaaede Marker og Haver ere blevene betraadte. Der er ofte blevet rettet Klager saavel til under- som overordnede Officerer men uden fyldestgjørende Resultat. Det hedder, at de enten ikke kjende de paagjældende Bestemmelser, eller at Mandskabet og de underordnede Befalingsmænd have handlet paa egen Haand, at de ikke kjende Forskjel paa ung og ældre Kløver, at de ikke kunne se, at en Mark nylig er besaaet osv., ligesom man undertiden mødes med Fordring om at godtgjøre, hvilken Skade man har lidt, hvad der jo i Almindelighed er en Umulighed. — Andragerne bede nu Rigsdagen virke hen til, at der paa dette Omraade kan blive tilvejebragt mere lovbundne og med Billighed stemmende Tilstande.

Udvalget foreslaar dette Andragende henvist til Krigsministerens Overveielse.

33. Fra Leieren af Forlystelsesetablissementet „Thalia“ i Kjøbenhavn om Bistand til Opnaelse af Fornøelsen af en ham fratagen Theaterbevilling (indbragt den 7de Mai 1880 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, Briz).

Andrageren, der i en Række af Aar har været Leier af det nævnte Etablissement, søgte i sin Tid efter Politiets Raad og med dets Anbefaling Ministeriet om Theaterbevilling, og fik da ogsaa en saadan, lydende paa Ret til at opføre mindre, dramatiske Arbejder, men allerede næste Aar fandt Ministeriet sig foranlediget til at negte ham Fornøelsen af denne Bevilling, hvorved han blev bragt i en uheldig Stilling. Han havde nemlig, efter hvad han gjør gjældende i Andragendet, grundet paa den modtagne Bevilling forsynet sit Theater med respectable Kræfter fra Sekondtheatrene og Provindserne og anvendt sin Fortjeneste fra de forløbne Aar paa Anskaffelsen af Repertoire, Garderobe og Dekorationer; ligesom han ogsaa i Tillid til Bevillingens Fornøelse leiede „Thalias“ Lokale for 10 Aar til en forhøiet Leie af 6,000 Kr. Negtelsen af Bevillingens Fornøelse har saaledes paaført Andrageren et Tab, som han anslaar til henved 40,000 Kr., og den Fordel i moralsk Henseende, som Etablissementet havde vundet ved, at det efterhaanden var lykkelig Leieren næsten at fjerne Alt, som kunde minde om Sangerindeuøvesenet, er atter gaaet tabt. Andrageren har derfor atter og atter gjentaget sin Begjæring om Fornøelse af den mistede Theaterbevilling, men har stadig faaet Afslag, hvorfor han nu søger Folkethingets Medvirkning til om muligt at opnaa et bedre Resultat.

Flertallet under Nr. 21 foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren.

34. Fra Parcellist H. C. S. Koch i Maltebæk om Hjemstedsbevis for sig og Familie (indbragt den 21de Mai 1880 af Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds, Lang).

Andrageren, der er født i Gram Sogn den 26de April 1825, har tjent i den danske Hær som frivillig Menig og Korporal fra 1848 til 1851, fra hvilken Tjeneste han har det bedste Vidnesbyrd. I 1867 flyttede han til St. Andst i Nørrejylland, men troede det uopdødvendigt at lade sig udslette, idet han antog, at Wienertraktaten hjemlede ham fuld Ret som dansk Borgere, naar han forlod Slesvig inden den 16de November 1870. Smidlertid er hans ældste Søn, født 1854, bleven tagen til preussisk Soldat, idet Faderen i flere Aar forgjæves har søgt de danske Myndigheder om